

## [Damsgaard.]

også af den grund at en naturlig trafikåre fra Nordvestjylland ned igennem Midtjylland til Århus skal gå over Mors og en Sallingsundbro. Den egnsudvikling, der vil finde sted i forbindelse med bygningen af Hænstholt havn og for resten da også den udvikling, der foregår på Mors og i Thy, forudsætter næsten uafvendeligt en god og hurtig vejforbindelse mod sydøst frem til Århus og forbindelserne videre derfra.

Nu ligger det vist i øvrigt så heldigt, at Thyborønudvalget, der har behandlet alle Limfjordsproblemerne, i morgen, onsdag, så vidt jeg ved, vil tage stilling til spørgsmålet om en fast forbindelse imellem Mors og Salling; det er vist mest sandsynligt, at kommissionen går ind for bygning af en bro.

Hvis denne min formodning viser sig at være rigtig, vil trafikministeren da omgående foreslå broarbejdet mellem Mors og Salling sat i gang? Jeg vil gerne have denne enkelthed med også i denne mere principielle drøftelse.

**Thisted Knudsen:** Det er vel rigtigt, at man skal sige til i rette tid og på rette sted, og jeg forstår den højtærede økonomiministers redegørelse sådan, at det drejer sig om tal, som får deres betydning i fremtiden, i hvert fald hvis regeringen får sin vilje.

Det, jeg hæfter mig særlig ved, er sundhedsvæsenet. Efter mit skøn regner den højtærede minister her med nogle uhyre beskedne tal: 5-6 pct. af de samlede offentlige investeringer. Jeg har ikke noget imod, at man også investerer i militær og civilforsvar, men investeringerne til sygehusvæsenet er bogstavelig talt ikke større. Jeg erkender, at opgaverne må have prioritet, men spørgsmålet er, hvilken prioritet man egentlig skal give disse.

Jeg har lagt mærke til, at den højtærede økonomiminister nævner, at det storkøbenhavniske område skal i gang med 2 store hospitaler. Jeg erkender, det er nødvendigt, men de nævnte investeringsbeløb: 200-300 mill. kr. årlig til hospitalsvæsenet, slår ikke til.

Den højtærede indenrigsminister, øverste chef for sundhedsvæsenet, ved, hvordan man mange steder i Danmark i dag har det på dette område. Forleden dag blev den

højtærede undervisningsminister gjort opmærksom på et problem for sundhedsvæsenet, nemlig lægerne. Vi fik at vide, at vi snakkede, vi handlede ikke. Det ærede medlem hr. Peter Nielsen viste i sin tale meget, meget sympati for sygehusvæsenet. Det var rigtigt, men der var egentlig ikke noget positivt deri.

Det, jeg gerne vil understrege, er, at hvis disse tal for sundhedsvæsenets udvikling bliver retningsgivende, så kan det høje ting være helt sikker på, at der bliver et meget alvorligt efterslæb — et meget alvorligt efterslæb. Jeg ved godt, hvordan det kommer til at gå. De store centralsygehuse, som man i øjeblikket er nødt til at udbygge af flere forskellige grunde, vil igen få prioritet nr. 1. Hvordan går det med alle de andre sygehuse, hvor vi har senge? Vi kan ikke undvære dem. Disse sygehuse skal fungere. De er meget, meget mangelfulde. Derfor vil jeg sige til den højtærede økonomiminister og den højtærede indenrigsminister, at hvis tallene inden for denne investeringsramme virkelig skal være de retningsgivende, så bliver vort sundhedsvæsen ikke mere tip-top, så får vi et alvorligt efterslæb.

Jeg kan tænke mig, at den højtærede socialminister vil henvise til plejehjemmene. Det er rigtigt, at plejehjemmene vil kunne aflaste sygehusene, men det er lige så rigtigt, at vi, der har udbygget plejehjemmene, egentlig er blevet skuffet. Vi sparer nemlig ikke så forfærdelig mange senge, hvis man tror det. Det er et nyt klientel, der kommer ind på disse plejehjem. Man løser ikke opgaven for sundhedsvæsenets vedkommende ved at udbygge plejehjemmene, man aflaster kun noget.

Jeg vil altså så indtrængende, som det er mig muligt, henstille til det høje ting at følge mig i protesten mod disse retningsgivende tal. De er for ringe, de er for farlige, og jeg ved, at folketinget vil gøre det helt rigtige ved allerede nu at sige til den høje regering, de højtærede ministre, at disse tal ikke kan holde over for en dynamisk udvikling, de kan ikke holde, når kravet lyder om flere senge og bedre plads. Når den danske befolkning skal vælge mellem helbred, trafik, undervisning, og hvad det nu måtte være, så vælger vi nu alle sammen helbredet. Hvert 10. menneske i dette land kommer på sygehuset om året.